

«Έργον δὲ Μοναχοῦ, μηδὲ τῶ τυχόν
ἀνέχεσθαι καινοτομείῃσι τὸ Εὐαγγέλιον».

Ὁ ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ

Μηνιαία ἔκδοσις ὀρθοδόξου μαρτυρίας

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
ΕΤΟΣ Δ'

Ἰανουάριος - Φεβρουάριος 1997

Ἄρ. Φύλλου 22 (60)

«Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ, Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 666 ΚΑΙ Η ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ»

Β'

Συνεχίζομεν καὶ εἰς τὸ παρὸν φύλλον τὴν ἀναίρεσιν τῆς ἀνωτέρω μελέτης τοῦ π. Βασ. Βολουδάκη, πρεσβυτέρου Ἀθηνῶν, μετὰ πάσης δυνατῆς συντομίας. Ἄλλη θέσις τοῦ ἔργου τοῦ ποῦ δὲν ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὴν Γραφὴν καὶ τοὺς ἐρμηνευτάς της, εἶναι καὶ ἡ ἀκόλουθος: ὅτι δηλαδὴ θὰ προσκυνήσουν τὸν Ἀντίχριστον μόνον ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἔχουν πεῖσθῃ ὅτι εἶναι Θεός. Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ ἀναφέρει μίαν περικοπὴν ἐκ τοῦ λόγου περὶ Δευτέρας Παρουσίας τοῦ ἀγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«Ἐπεὶ δὲ τὴν κακίαν εἶδε πάλιν τῷ αὐτεξουσίῳ τῆς ἡμῶν προαιρέσεως ἐπὶ τοσοῦτον κορυφουμένην, μᾶλλον δὲ τότε ἀρρησομένην θεάσεται, ὡς καὶ τῷ Ἀντιχρίστῳ προσκυνῆσαι τοὺς ἀνθρώπους τηνικαῦτα καὶ ὑπακούσαι, αὐτὸν τὸν ἀληθῆ Θεὸν καὶ τὸν αὐτοῦ ἀληθῆ καταλιπόντας Χριστὸν αὐτὸς αὐτῆς ἐξ οὐρανῶν ἐπελεύσεται..., ἵνα πρῶτον τιμωρηθῶσιν οἱ τῷ ἀντιχρίστῳ πιστεύσαντες, οἷς τὸν νοῦν προσηλώθησαν, καὶ δι' αὐτὸς Θεὸς τῷ ἀντιθέῳ ἐπέισθησαν». Καὶ σχολιάζει: «Ἀπὸ τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου προκύπτει ἀβίαστα, νομίζω, ὅτι ἡ προσκύνῃσι τοῦ Ἀντιχρίστου δὲν θὰ εἶναι μιὰ πρᾶξι ἀνάγκης, τὴν ὁποία θὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἄνθρωπος νὰ κάνῃ, γιὰ νὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα νὰ πραγματοποιῇ τὶς βιωτικές του συναλλαγές, ἀλλὰ θὰ προσκυνήσῃ τὸν Ἀντίχριστο, γιὰτὶ ἐπείσθη (ἢ ἔμφασις τοῦ π. Β.) ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός». (σ. 17)

Ἄς ἴδωμεν ὅμως τί ἀληθῶς λέει ὁ ἅγιος. Ἐν πρώτοις τονίζει ὅτι οἱ ἄνθρωποι θὰ ὑπακούσουν καὶ προσκυνήσουν τὸν Ἀντίχριστον ὡς Θεόν· δὲν ἀναλύει ἂν αὐτὸ θὰ γίνῃ ἐκ φόβου, ἀνάγκης ἢ βίας. Ὁ λόγος τοῦ εἶναι τελείως ἀποσπασματικὸς· μερικὲς σειρὲς σὲ μιὰ ὁμιλία 15 σελίδων! Αἱ δὲ λέξεις: αὐτεξουσίον καὶ προαιρέσις ποὺ ὑπάρχουν στὴν ἀρχὴν τοῦ κειμένου, δὲν ἀναφέρονται στὴν πρᾶξιν τῆς προσκυνήσεως, δὲν ὁμιλοῦν δηλ. περὶ αὐτοπροαιρέτου προσκυνήσεως, ἀλλ' ἀναφέρονται στὴν κορυφουμένην κακίαν τῶν

ἀνθρώπων, προελθούσης ἐκ τῆς κακῆς χρήσεως τοῦ αὐτεξουσίου των.

Οὕτε τὸ ρῆμα ἐπείσθησαν, ποὺ ὑπάρχει εἰς τὸ τέλος τῆς περικοπῆς, ἐρμηνεύεται μὲ τὴν σύγχρονῃ ἀπόδοσί του ἐβεβαιώθησαν, ὡς θέλει ὁ π. Β., ἀλλὰ σημαίνει ὑπήκουσαν, διότι τὸ πείθωμαι συντασσόμενον μετὰ δοτικῆς σημαίνει: ὑπακούω. Τοῦτο γίνεται σαφές ὅχι μόνον ἀπὸ πλῆθος παραδειγμάτων ἐκ τῆς ἀρχαίας γραμματείας, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ Γραφικοῦ: «πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέκτετε» (Ἐβρ. ιγ' 17) ποὺ σημαίνει: ὑπακούετε στοὺς ἡγουμένους σας κ.λ.π. Ἐὰν ἦτο ἀμερόληπτος ἐρευνῆται ὁ π. Β. θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναφέρῃ τὰς κάτωθι περικοπὰς ἐκ τῶν ἐρμηνειῶν τῆς Ἀποκαλύψεως, ὅπου σαφῶς ἀναφέρονται οἱ λόγοι προσκυνήσεως τοῦ Ἀντιχρίστου καθὼς καὶ ὁ διωγμὸς καὶ τὰ μαρτύρια ποὺ θὰ ἐφαρμόσῃ οὗτος, κατὰ τῶν ἀρνούμενων τὸ χάραγμά του καὶ τὴν προσκύνῃσιν του.

1. «... ἵνα τοῖς τοῦτο (χάραγμα) μὴ λαμβάνουσιν ἐκ τῆς τῶν ἀναγκαίων ἐνδείας βίαιος ἐπαχθῇ θάνατος». (Ἀνδρ. Καισ.).

2. «Καὶ πάντες διὰ τὴν στέρησιν τῶν βρωμάτων ἐπ' αὐτὸν (Ἀντίχριστον) ἐλεύσονται καὶ προσκυνήσουσιν αὐτόν· καὶ δώσει αὐτοῖς χάραγμα ἐν τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ καὶ ἐν τῷ μετώπῳ» (ἁγ. Ἰππόλυτος).

3. «Θλίψιν δὲ καὶ διωγμὸν ἐπὶ τοὺς ἁγίους ἐπεγερεῖ... διώκων τοὺς ἁγίους καὶ βλασφημῶν τὸν Χριστόν». «Ὁς (= Ἀντίχριστος) φυσιωθείς ὑπ' αὐτῶν (ἐβραίων) ἄρχεται βίβλους κατὰ τῶν ἁγίων ἐκπέμπειν τοῦ πάντας πανταχοῦ ἀναιρεῖσθαι (νὰ φονεύονται) τοὺς μὴ θέλοντας αὐτὸν σεβάσθαι καὶ προσκυνεῖν ὡς Θεόν». (ἁγ. Ἰππόλυτος).

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω εἶναι σαφές ὅτι τὰ συμπεράσματα τοῦ π. Β. εἶναι ἰδικά του καὶ ὅχι τοῦ ἀγίου Γρηγορίου! (Διὰ λεπτομερείας παραπέμπωμεν τὸν ἀναγνώστην στὴν λαμπρὰν μελέτην τοῦ π. Ἐμμ. Κάλυβα «Τὸ χάραγμα τοῦ Ἀντιχρίστου» σσ 296).

Δυστυχῶς ὁμως τὴν ἰδίαν τακτικὴν θὰ ἐφαρμόσῃ ὁ π. Β. καὶ στὴν ἐπομένη σελίδα τῆς μελέτης του! Αὐτὴ τὴν φορὰ θὰ παρουσιάσῃ τὸν ἅγιον Κοσμᾶν τὸν Αἰτωλὸν νὰ κηρύττῃ ὅτι: «ἡ προσκλήσεις τοῦ Ἀντιχρίστου εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς διεστραμμένης ζωῆς μακριὰ ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι μιὰ πρᾶξι περιστατικῆς ἀνάγκης ἢ ἔστω βίας καὶ κάποιας προσωπικῆς δειλίας...» (σ. 18). Ἰδοὺ ποῖον κείμενον παραθέτει τοῦ ἁγίου διὰ νὰ στηρίξῃ τὰ συμπεράσματά του. «Καὶ ὁ προφήτης Ἠλίας ἦλθε καὶ ὁ Ἀντίχριστος ἦλθε καὶ ἐθανάτωσε τὸν προφήτην Ἠλίαν, καὶ τώρα δὲν καρτεροῦμεν μῆτε προφήτην Ἠλίαν μῆτε Ἀντίχριστον».

Ὅπως ἀντιλαμβάνεται ὁ ἀναγνώστης τὸ ἀνωτέρω κείμενον δὲν ἀναφέρει τίποτε ἀπ' ὅσα ἰσχυρίζεται ὁ π. Β., ἐνῶ συγχρόνως ἡ ἀναφορά τοῦ μόνον σύγχρισιν εἶναι δυνατόν νὰ δημιουργήσῃ στοὺς ἀναγνώστας του. Καὶ τοῦτο, διότι πάντες καλῶς γνωρίζουν, ἐκ πληθύος πατερικῶν μαρτυριῶν, ὅτι οἱ προφῆται Ἠλίας καὶ Ἐνώχ θὰ ἀγωνισθοῦν κατὰ τοῦ Ἀντιχρίστου. (Βλ. σχετικῶς «Ἀγιορείτην» Νο 8). Τί συμβαίνει λοιπόν; Ὁ Κ. Σαρδελῆς στὸ ὥραϊο βιβλίον του: «Ὁ προφήτης τοῦ Γένους Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς» σημειώνει σχετικῶς: «Οἱ περικοπὲς αὐτῆς τῶν διδασκῶν ποὺ ἀναφέρονται στὸν προφήτη Ἠλία καὶ τὸν Ἀντίχριστον, παρουσιάζουν κάποια "χρησμολογικὴ σύγχυση" καὶ μιᾶν μετὰ μεταφορῆς καὶ ὑπονοούμενα». (σ. 149). Εὐτυχῶς ὁμως ποὺ ὑπάρχει σχετικὴ διδασχὴ τοῦ ἁγίου ὁποῦ σαφῶς ὁμιλεῖ περὶ Ἀντιχρίστου κλπ. Τὴν παραθέτομεν: «Διὰ ἡμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς ἔχει νὰ στείλῃ ὁ Θεὸς τὸν προφήτην Ἠλίαν διὰ νὰ παραγγείλῃ καὶ νὰ διδάξῃ ὅσοι ἔχουν ἅγιον βάπτισμα, τὴν βούλαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ φυλάγωνται νὰ μὴν πιστεύουν ἐκεῖνον τὸν πλάνον Ἀντίχριστον καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ τάξει εἶναι ὅλα ψεύτικα διὰ νὰ τοὺς γελᾷ, νὰ τοὺς βουλῶσῃ. Καὶ καλύπτεται νὰ τυραννισθοῦν καὶ νὰ θανατωθοῦν παρὰ νὰ τὸν πιστεύσουν καὶ νὰ βουλωθοῦν. Αὐτὰ καὶ ἄλλα ἔχει νὰ διδάξῃ ὁ προφήτης Ἠλίας. Καὶ ὕστερα ἐκεῖνος ὁ πλάνος ἀκούοντας τὸ κήρυγμα τοῦ προφήτη Ἠλία ἔχει νὰ λυσσάζῃ ἀπὸ τὸ θυμὸ τοῦ καὶ νὰ τυραννῇ καὶ νὰ παιδεύῃ ὅσους δὲν τὸν πιστεύουν μὲ τὰ πλέον χειρότερα βασανιστήρια καὶ καλότητος καὶ τρισμακάριος ὅποιος ὑπομείμῃ καὶ δὲν βουλωθῇ...» (= σφραγισθῇ) (Ἰω. Μενούνου, Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ. Διδαχῆς καὶ βιογραφία. Ἐκδόσεις ΤΗΝΟΣ, σ. 176/8).

Περὶ εἰδωλοθύτων

Ἐπιθυμῶν νὰ μηδενίσῃ τὴν εὐθύνην ὧν θὰ πάρουν τὴν ταυτότητα μὲ τὸ 666 κ.λ.π. ἐπικαλεῖται τοὺς ἐσθίοντας εἰδωλόθουτα χριστιανοὺς τῆς Κορίνθου γράφων: «Ἄν τοὺς ἐπετίμησε ὁ Ἀπ. Παῦλος, τὸ ἔκαμε ὄχι ἐπειδὴ ἐκινδύνευαν νὰ δαιμονισθοῦν (κάθε ἄλλο), ἀλλὰ γιατί ἐξ αἰτίας τῶν κινδύνων νὰ ἐπιστρέψουν στὴν εἰδωλολατρεία οἱ νήπιοι κατὰ τὴν πίστι Χριστιανούς». (σ. 43). Αὐτὸ δὲ τὸ συμπεραίνει ἀπὸ τοὺς στίχους 7 καὶ 10 τοῦ 8ου κεφ. τῆς Α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς, ἀδιαφορήσας διὰ τὰ ἐν συνεχείᾳ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ ἰδίου

Ἀποστόλου διὰ τὸ ἴδιον θέμα! Γράφει: «Ἄλλ' ὅτι ἂ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει καὶ οὐ Θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι. Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων». (10, 20 ἐξ.). Καίτοι τὸ κείμενον εἶναι σαφές, παραθέτομεν καὶ τὴν ὠραιότατην ἐρμηνείαν τοῦ ἁγίου Νικοδήμου.

«Ἐπειδὴ, λέγει, ἐκεῖνα τὰ ζῶα ὁποῦ θυσιάζουν τὰ ἔθνη, τὰ θυσιάζουν εἰς τοὺς δαίμονας καὶ ὄχι εἰς τὸν Θεόν, λοιπὸν μὴν τρέχετε ἐσεῖς εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότης σας δαίμονας... Ἀνίσως, λέγει, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ τρώγουν ἀπὸ τὴν πνευματικὴν τράπεζαν τῶν μυστηρίων, κοινωνοῦσι μὲ τὸν Χριστόν, φανερόν εἶναι, ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ τρώγουν ἀπὸ τὴν τράπεζαν τῶν δαιμονίων, ΚΟΙΝΩΝΟΥΣΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΑΙΜΟΝΑΣ... Διὰ τοῦτο ὡσὰν ἀπόφασιν λέγει ἀκολουθῶν τὸν λόγον τοῦτον εἰς αὐτοὺς· ἤγουν ὅτι δὲν ἡμπορεῖτε Χριστιανοὶ νὰ πίνετε ὁμοῦ καὶ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου καὶ τὸ ποτήριον τῶν δαιμονίων. Ἀπὸ μόνον τὰ πάντα ἐναντιώματα καὶ διαφορετικώτατα ὀνόματα τοῦ Κυρίου καὶ τῶν δαιμονίων, κατασκευάζει καὶ ἀποδείχνει ὁ Ἀπόστολος, ὅτι πρέπει νὰ ἀπέχουν οἱ Κορίνθιοι καὶ πάντες οἱ Χριστιανοὶ ἀπὸ τὰς θυσίας τῶν εἰδώλων».

Ὅπως βλέπομεν ὁ Ἀπόστολος κηρύττει διαφορετικὰ πράγματα ἀπ' ὅ,τι ὁ π. Βολουδάκης! Τὸ μόνον ποὺ ἐπέτρεψε εἶναι νὰ τρώγουν ἀδιαφόρως τὰ κρέατα ποὺ ἐπωλοῦντο καὶ τὰ προσφερόμενα στὰ δεῖπνα τῶν φίλων τους εἰδωλολατρῶν, χωρὶς φόβον καὶ ἀνησυχίαν, ἐξετάζοντες ἐὰν ἦσαν εἰδωλόθουτα ἢ ὄχι. «Πᾶν τῷ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε μὴδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ δὲ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε πορευέσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μὴδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν» (στ. 25/7). Καὶ ἐρμηνεύει ὁ ἅγ. Νικόδημος:

«Ἐπειδὴ μὲ πολλὰ ἐπιχειρήματα κατεσκεύασεν ὁ Ἀπόστολος ὅτι πρέπει οἱ ἐκ Κορίνθου χριστιανοὶ νὰ μὴ τρώγουν θυσίας εἰδώλων, ὅθεν διὰ νὰ μὴ γίνουν περιεργότεροι ἀπὸ τὸ πρόπον, ὥστε ὁποῦ νὰ παραιτοῦν καὶ ἐκεῖνα ἀκόμη τὰ ἀπλᾶ κρέατα ὁποῦ πωλοῦνται εἰς τὸ παζάρι καὶ μακελλεῖον, φοβούμενοι τάχα μήπως εἶναι καὶ ἐκεῖνα θυσιασμένα εἰς τὰ εἶδωλα· διὰ τοῦτο ὁ Ἀπόστολος ἐδῶ λέγει εἰς αὐτοὺς, ὅτι κάθε κρέας ὁποῦ πωλεῖται εἰς τὸ μακελλεῖον, τρώγετε αὐτό, Χριστιανοί, χωρὶς νὰ ἐρευνᾶτε περὶ τούτου καὶ νὰ ἐρωτᾶτε τοὺς πωλοῦντας ἀνίσως εἶναι θυσιασμένον εἰς τὰ εἶδωλα... Ὅλη ἡ γῆ εἶναι τοῦ Κυρίου καὶ ὄχι τῶν δαιμονίων...».

» Καλῶς εἶπε τό: ἐὰν θέλετε νὰ πηγαίνετε, ὅταν σᾶς καλέσῃ τινὰς ἄπιστος εἰς τὴν τράπεζάν του· διὰ τὸ ὁ Ἀπόστολος δὲν ἠθέλεν ἀπὸ λόγου του, οὔτε νὰ παρακινήσῃ εἰς τοῦτό τινα χριστιανόν, οὔτε νὰ ἀποκόψῃ. Μὴν ἐρευνᾶτε, λέγει, τίποτε διὰ τὰ φαγητὰ ὁποῦ σᾶς τραpezώνουν οἱ ἄπιστοι· ἓνα μὲν μήπως ἀπὸ τὴν περισσοτέραν ἐρευνᾶν καὶ περιέργειαν νομισθῇτε ἀπὸ τοὺς ἀπίστους, ὅτι φοβεῖσθε τὰ εἶδωλα πῶς εἶναι τίποτα πρᾶγμα· καὶ ἄλλο δέ, διὰ νὰ φυλάττετε καθαρὰν καὶ ἀπλήγωτον τὴν συνείδησίν σας».

Αὐτήν, λοιπόν, τὴν συμμετοχὴν ἐπιτρέπει ὁ Ἀπόστολος, ὅχι ὁμως καὶ τὴν ἄλλην ποὺ ἐγίνετο εἰς τοὺς τόπους τῶν θυσιῶν, καὶ ἡ ὁποία ὠδήγει τοὺς συμμετέχοντας εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν: «Μηδὲ εἰδωλόλατραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν, ὡς γέγραπται· ἐκάθησεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παίζειν». (10, 7). Ταῦτα ἐρμηνεύων ὁ ἅγιος Νικόδημος γράφει:

«Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ ἐγγίζει καὶ κατηγορεῖ ὁ Ἀπόστολος, ἐκείνους τοὺς Κορινθίους ὅπου ἔτρωγαν μέσα εἰς τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων, καὶ δείχνει ὅτι καθὼς οἱ Ἑβραῖοι ἀπὸ τὴν γαστριμαργίαν ἔπασον εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν, ἔτσι, λέγει, καὶ ἐσεῖς κινδυνεύετε νὰ πέσετε εἰς αὐτήν, μὲ τὸ νὰ τρώγετε τὰς θυσίας τῶν εἰδώλων μέσα εἰς τοὺς βωμοὺς τῶν ἀπὸ γαστριμαργίαν σας· οἱ γὰρ Ἑβραῖοι, ἀφοῦ ἔφαγον καὶ ἔπιον, τότε ἐσηκώθησαν καὶ ἔστησαν χοροῦς καὶ ἔπαιζαν ἐμπροσθεν εἰς τὸν μόσχον λατρεύοντες αὐτόν... Καὶ λοιπὸν ποὺ εἶναι ἡ φαινομένη σας τελειότης, εἰς καιρὸν ὅπου αὐτὴ σὰς κηρύττει εἰς εἰδωλολατρείαν;»

Γι' αὐτοὺς ἀκριβῶς τοὺς λόγους ἡ πρώτη Ἀποστολικὴ Σύνοδος τῶν Ἱεροσολύμων θ' ἀποφασίσῃ διὰ τοὺς ἐξ ἔθνῶν χριστιανούς: «... ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας...» (Πράξ. 15, 29).

Ὁ π. Β. ὁμως ἔχει ἄλλη γνώμη περὶ εἰδωλοθύτων ἀπὸ τὸν Ἀπ. Παῦλον, γι' αὐτὸ καὶ γράφει:

«Τίθεται λοιπὸν τὸ ἐρώτημα: Ποιὸ ἀπὸ τὰ δύο εἶναι προδοσία τῆς πίστεως; Τὸ νὰ λάβῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν πολιτεία μιὰ ταυτότητα, ποὺ ἔχει ἐπάνω της γραμμές, ποὺ μποροῦν νὰ μετατραποῦν μὲ εἰδικὸ μηχανήμα στὸν ἀριθμὸ 666 (ἐπίσημα πάντως καὶ αὐτὸ ἔχει διαψευθεῖ) χωρὶς ἄλλα δαιμονικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ χωρὶς ἡ πολιτεία νὰ συνδέῃ τὴν παράδοσιν αὐτῆς τῆς ταυτότητος μὲ ὁποιαδήποτε πνευματικὴ δέσμευσι τοῦ πολίτου, ἢ τὸ νὰ καθίσῃ κανεὶς σὲ τραπέζιν εἰδωλολατρικοῦ ναοῦ καὶ νὰ τρώγῃ τὰ θυσιασμένα στὰ εἰδωλα (δαίμονας) κρέατα, ἐν μέσῳ ἄλλων εἰδωλολατρῶν λατρευόντων τὰ εἰδωλα; Ὅπως εἶδαμε, τὸ δεῦτερο κάθε ἄλλο παρὰ προδοσία τῆς πίστεως θεωρεῖ ὁ Ἀπ. Παῦλος. Τὸ θεωρεῖ βαρύτερον σκανδαλισμὸ τῶν ἀσθενῶν τῇ πίστει χριστιανῶν. Ἐμεῖς γιατί θεωροῦμε προδοσίαν τῆς πίστεως τὸ πρῶτο; (σ. 43/4). Τοῦ ἀπαντοῦμε τονίζοντας τὰ κάτωθι 3 σημεία:

1. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς μελέτης τοῦ ἔγγραφου: «θὰ πολεμήσω τις νέες ταυτότητες, ἂν αὐτὲς ἔχουν τὸν ἀριθμὸν 666 ἢ ἄλλα δαιμονικὰ σύμβολα». Τώρα βλέπει μόνον ἀπλές «γραμμές», «χωρὶς ἄλλα δαιμονικὰ χαρακτηριστικὰ! Ἄς ἴδωμεν πῶς χαρακτηρίζει αὐτὲς τις «ἀθῶες» γραμμές καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῆς νέας ταυτότητος ἑνῆς συντάκτης τοῦ «Ὁρθοδόξου Τύπου».

«Ταυτότητα μὲ "λευκὴ λωρίδα" ποὺ διαβάσεται μὲ "μηχανικὰ ὀπτικά" μέσα! (Αφοῦ εἶναι λευκὴ, πῶς διαβάσεται;) Ποὺ περιέχει "ἴνες ἀόρατες στὸ φῶς καὶ ὁρατὲς στὶς ὑπεριώδεις ἀκτίνες"! Ποὺ χρειάζεται ἐκτυπωτὴ Λέιζερ! Ποὺ περιέχει "γραμματοκοσμήματα ἀόρατα στὸ κοινὸ φῶς" καὶ κάποιο "σχέδιο" μυστηριωδῶς κρυπτόμενο καὶ γραμματοκοσμήματα μὲ τὰ χρώματα "τῆς ἱρίδας" (δὲν ξέρει ἡ Κυβέρνησις ὅτι τὰ χρώματα τῆς ἱρίδας εἶναι τὸ σῆμα τῆς Νέας Ἐποχῆς,

τῆς σκοτεινῆς αὐτῆς Διεθνoῦς Κινήσεως γιὰ τὴν προετοιμασίαν ὑποδοχῆς τοῦ Ἀντιχρίστου), ἡ ταυτότητα αὐτὴ δὲν εἶναι ταυτότητα, εἶναι τελετὴ «Μαγείας Βουντοῦ», στὴν ὁποία μόνον ὁ διάβολος μπορεῖ νὰ ξέρει τί γίνεται!» (Ὀκτ. 1992).

Ὁ δὲ γνωστὸς Ἀγιορείτης Μοναχὸς π. Παῖσιος ἀναφέρει σχετικῶς: «Ἡ λέξις χάραγμα προέρχεται ἀπὸ τὸ ρῆμα χαράσσω, ποὺ σημαίνει ὅτι κάνω ἴσους γραμμές (χαρακιές)· καὶ μάλιστα ἔχει διπλὴ ἔννοια, γιατί χάραγμα σημαίνει ὅτι γράφω κάποια εὐθεῖα βαθεῖα, δὲν εἶναι δηλαδὴ κάτι ἐπιφανειακό...». Καὶ προσθέτει: «Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς (666) εἶναι τοῦ ἀντιχρίστου καὶ μὲ κανένα τρόπο κανεὶς μας δὲν πρέπει νὰ δεχτοῦμε νὰ πάρῃ αὐτὴ τὴν ἠλεκτρονικὴν ταυτότητα. Ἀκόμη καὶ τίς πιστωτικὰς κάρτες δὲν πρέπει νὰ τίς παίρνουμε, γιατί πίσω στὴν μαύρη μαγνητικὴ ταινία ποὺ ἔχουν περιέχεται ὁ κώδικας καὶ τὸ γραμμικὸ σύστημα μὲ τὸ 666». (Ἱερομ. Χριστοδούλου, Σκευὸς ἐκλογῆς, σ. 226).

2. Τονίζει ὁ π. Β. «... καὶ χωρὶς ἡ πολιτεία νὰ συνδέῃ τὴν παράδοσιν αὐτῆς τῆς ταυτότητος μὲ ὁποιαδήποτε πνευματικὴ δέσμευσι τοῦ πολίτου...». Καὶ ποία ἄλλη πνευματικὴ δέσμευσι θέλει ὁ π. Β. ὅταν ὁ κάτοχος τῆς νέας ταυτότητος ὑποχρεοῦται νὰ φέρῃ ἰσοβίως μαζί του τὰ σκοτεινὰ σύμβολα τῆς Νέας Ἐποχῆς καὶ τὸ ἔμβλημα τοῦ Ἀντιχρίστου, τὸ 666; Γι' αὐτὸ τονίζει ὁ π. Παῖσιος: «Πίσω, λοιπόν, καὶ ἀπὸ τὸ τέλειον σύστημα "κάρτας ἐξυπηρετήσεως" ἀσφαλείας κομποῦτερ, κρύβεται ἡ παγκόσμια δικτατορία, ἡ σκλαβιά τοῦ Ἀντιχρίστου». Γιὰ νὰ καταλήξῃ: «Ἐπομένως ὁ διάβολος, ὁ Ἀντίχριστος, ὅταν εἶναι στὴν ταυτότητά μας, ἢ στὸ χέρι μας, ἢ στὸ κεφάλι μας μὲ τὸ σύμβολόν του, δὲν ἀγιάζονται μὲ τὸ νὰ βάλουμε καὶ ἓνα σταυρό!»

3. Συνεχίζει ὁ π. Β. «Ὅπως εἶδαμε τὸ δεῦτερο (τὸ νὰ τρώγῃ τις τὰ εἰδωλόθουτα, σημ. ἡμ.), κάθε ἄλλο παρὰ προδοσίαν τῆς πίστεως θεωρεῖ ὁ Ἀπ. Παῦλος. Ἐμεῖς γιατί θεωροῦμε προδοσίαν τῆς πίστεως τὸ πρῶτο; (Δηλαδὴ τὸ νὰ λάβῃ κάποιος τὴν ταυτότητα. σημ. ἡμ.).

Ἀντιθέτως μὲ τὸν π. Β. ἐμεῖς διαπιστώσαμε ἐκ τῶν λόγων τοῦ Ἀποστόλου, ὅτι τὸ νὰ τρώγῃ κάποιος εἰδωλόθουτα συνιστοῦσε κοινωνίαν μὲ τοὺς δαίμονας, ἥτις προοδευτικῶς ὠδηγοῦσε εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν.

Συνεπῶς, κατ' ἀναλογίαν, καὶ τὸ νὰ δέχεται κάποιος τὴν νέαν ἠλεκτρονικὴν ταυτότητα, ἐνῶ εἶναι εἰς γνῶσιν τοῦ ὅτι περιέχει τὸ 666 καὶ τὰ λοιπὰ σύμβολα τῆς νέας ἐποχῆς, συνιστᾷ πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν μὲ τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀντιχρίστου, τὸ ὁποῖον εἰδωλοποιεῖται στὸ σύμβολον 666 καὶ ἀποθεώνεται μέσῳ τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος. Ἡ ἀποδοχὴ τῆς ἀποτελεῖ ἀρραβῶνα τοῦ τελικοῦ σφραγίσματος στὸ χέρι ἢ τὸ μέτωπον.

Γι' αὐτὸ ἄλλως τε καὶ ὁ π. Βασίλειος ἔγραψε στὴν σ. 5 «Θὰ πολεμήσω τις νέες ταυτότητες, ἂν αὐτὲς περιέχουν τὸν ἀριθμὸ 666 ἢ ἄλλα δαιμονικὰ σύμβολα». Τὸ νὰ γράφῃ ὁμως ἐν συνεχείᾳ στὴν σελ. 44 τὰ νῦν ἀναιρούμενα, ἀποκαλύπτουν ἀπλούςτατα τὸν σκοπὸν τῆς συγγραφῆς του...

Ὑπακοὴ στὴν Ἐκκλησία

Ὁ π. Β. εἰς τὴν ἀρχήν, τὸ μέσον καὶ στὸ τέλος τῆς μελέτης του τονίζει μετ' ἐμφάσεως τὴν ἀνάγκην ὑπακοῆς τοῦ πιστοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. «Δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε ὅτι ἡ μόνη ἀσφάλειά μας... εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Σ' αὐτὴν νὰ ὑπακούουμε, ἀπὸ αὐτὴν νὰ τρεφώμεθα, ἀπὸ αὐτὴν νὰ καταρτιζώμεθα, «ἵνα μὴ τις ἡμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον». (σ. 26).

Διατὶ ὅμως αὐτὸ τὸ κήρυγμα περὶ ὑπακοῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν; Διότι πιστεύω του εἶναι ὅτι ἡ ποικίλη δραστηριότης κατὰ τῶν νέων ταυτοτήτων προέρχεται ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ δὲν εἶναι τῆς Ἐκκλησίας, «ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν κάνει δόγμα πίστεως καὶ εὐσεβείας τὸ ἡμερολόγιον», καὶ ποὺ εἶναι «ἄνθρωποι πλανεμένοι ποὺ φαντάζον στὰ μάτια μας, σὰν φωτισμένοι καὶ ἅγιοι», ἐνῶ εἶναι «φαινομενικὰ φωτεινοί, δοῦλοι τοῦ διαβόλου, ποὺ τοὺς ἐκλαμβάνουμε ὡς ἁγίους»! (σ. 14). Καὶ ἀναφερόμενος στὰ γραφέντα κατὰ τοῦ 666 προσθέτει: «Πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ προέρχονται ἀπὸ προτεσταντικὰ κέντρα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα καὶ ξεκίνησε ὅλη αὐτὴ ἡ σύγχρονη ἀντιχριστολογία» (σ. 24.). Συνεπῶς κατὰ τὸν π. Β. ἡ φιλολογία περὶ τοῦ 666 προέρχεται α) ἀπὸ αἰρετικούς προτεστάντας καὶ β) ἀπὸ πλανεμένους παλαισημερολογίτας ποὺ διέδωσαν τὶς ιδέες αὐτές. Ἄς ἴδωμεν ὅμως τὰ πράγματα χωρὶς πάθος καὶ προκατάληψιν.

Δὲν εἶναι μόνον οἱ Προτεστάντες καὶ οἱ Παλαισημερολογίτες ποὺ ἀνησύχησαν γιὰ τὶς νέες ταυτότητες καὶ ἐδημοσιογράφησαν κατ' αὐτῶν ὡς ἐτονίσσαμε καὶ στὴν ἀρχήν, ΟΛΕΣ οἱ τάξεις τῶν ἀνθρώπων διεμαρτυρήθησαν. Ἐπίσης ἡ Σύνοδος τοῦ ἔγραψε τρεῖς Ἐγκυκλίους κατὰ τῶν νέων ταυτοτήτων καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν «νὰ ἀντιτάξῃ τὸ ὑγιὲς φρόνημά του ἐναντὶ κάθε προσπαθείας σκοπούσης εἰς τὴν ἀλλοτρίωσιν αὐτοῦ» καὶ συνιστοῦσε τὴν ἀποφυγὴν τοῦ ἡλεκτρονικοῦ φακελλώματος, τῆς «ἐφιαλτικῆς ἀπειλῆς κατὰ τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ πολίτου».

Ἐὰν ἐσέβeto τὴν Σύνοδόν του καὶ ὑπήκουε εἰς αὐτήν, ὡς διδάσκει, δὲν θὰ ἔκανε ἐπίδειξιν «γνωστικῆς ὑπεροχῆς» ὡς οἱ πάλαι Κορίνθιοι, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διαστρέψῃ τὴν Βιβλικὴν καὶ ἀγιοπατερικὴν εἰκόνα περὶ Ἀντιχρίστου καὶ χαράγματος αὐτοῦ.

Οὔτε ἡ κρίσις τοῦ περὶ Προτεσταντῶν εἶναι νηφαιμία. Εἶναι πρὸς τιμὴν των ποὺ ἔγραψαν πρῶτοι κατὰ τοῦ 666, ἐνῶ συγχρόνως ἡ ἐνέργειά τους αὐτὴ ἀποτελεῖ ἰσχυρὸν κόλαφον κατὰ τῶν ἀδιαφορούντων Ὁρθοδόξων. Μήπως καὶ τὸν Χριστὸν δὲν προκατήγγειλαν εἰδωλολάτραι φιλόσοφοι καὶ ἱερεῖς, ἐνῶ οἱ ἔχοντες τὰς περὶ Αὐτοῦ προφητείας τὸν... ἐσταύρωσαν; Ἀλλὰ ἂς κάνουμε καὶ μίαν σύγχρονον ἀναφορὰν.

Στῇ Γεν. Συνέλευσιν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου

τῶν Ἐκκλησιῶν στὴν Καμπέρα τὸ 1991, ὡς γνωστὸν, αἱ ἀνατολικαὶ θρησκεῖαι ἔκαναν τέτοια δαιμονικὰ ξεφαντώματα, ὥστε ἀνάγκασαν ἕνα προτεστάντη νὰ γράψῃ:

«Ἡ θέσις τοῦ Π.Σ.Ε. ὅτι αἱ εἰδωλολατρικαὶ θρησκεῖαι θὰ κερδίσουν τὸν οὐρανὸν χωρὶς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καθιστᾷ τὸν ἴδιον τὸν Χριστὸν ἕνα ἀπατεῶνα... Τότε ὁ Παῦλος εἰς μάτην ἠνάλωσε τὴν ζωὴν του... Ἡ Βίβλος ἔσφαλλε ἀπορρίπτουσα τὰ εἰδωλα... Ἕνα σατανικὸν πνεῦμα ἢ πνεύματα παρήγαγον ἕνα σατανικὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Π. Σ. Ε.... Ἡ Αὐστραλία ἀπεκάλυψε τὸ βάθος τῆς ἀποστασίας ποὺ ἐνεργεῖται διὰ μίαν παγκόσμιον Ἐκκλησίαν καὶ ἡ ὁποία ἔχει περιγραφῇ ὡς «Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν, ἡ νύμφη τοῦ τελικοῦ Ἀντιχρίστου...» (Orthodox Christian Witness, Seattle, Wash, 5.8.'91).

Καὶ ὅταν αἱ προδοσίαι αὐταὶ προβλήθησαν μὲ βιντεοκασέτες ἀπὸ τὸ ΤΗΛΕΤΩΡΑ, οἱ ἐδῶ οἰκουμενισταὶ ἔκαναν τὸ πᾶν νὰ ματαιώσουν τὴν συνέχειά των, ἢ νὰ δικαιολογήσουν τὰ γενόμενα, ὡς ἔπραξε ὁ Ἐπίσκοπος Δημητριάδος κ. Χριστόδουλος. Συνεπῶς ὁ π. Β. ἂς διορθώσῃ τὰ τοῦ οἴκου του...

Ἀναφορικῶς δὲ μὲ τοὺς ἀθήεις καὶ ἐμπαθεστάτους χαρακτηρισμοὺς του κατὰ τῶν Παλαισημερολογιτῶν τὸν πληροφοροῦμεν ὅτι ἐπολιτεύθησαν ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ἔδειξαν πλήρη ὑποταγὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων καὶ ὁμολογητῶν, ὅχι τῶν σημερινῶν κακοδόξων συνόδων, διὰ τοῦτο καὶ εὐρίσκονται σήμερον μακρὰν πάσης μετὰ τῶν αἰρετικῶν κοινωνίας. Ἀντιθέτως ἡ Ἐκκλησία τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, εἰς τὴν ὁποίαν προτρέπει τοὺς ἀναγνώστας του νὰ κάνουν τυφλὴν ὑπακοήν, συμπροσεύχεται μετὰ πάσης αἰρέσεως — ἀκόμη καὶ μὲ ἄλλοθρήσκους —! ὡς ἔπραξε τὸ 1986 στὴν Ἀσίζῃ τῆς Ἰταλίας.

Οὕτε εἶναι παραδοσιακὴ ἡ προτροπὴ του περὶ ὑπακοῆς στὴν Ἐκκλησία διὰ τὸ θέμα τῶν νέων ταυτοτήτων. Σὲ θέματα ποὺ ἄπτονται τῆς πίστεως τὸν **τελικὸν λόγον** τὸν ἔχει ἡ συνείδησις τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπόδειξις τούτου ἡ σημερινὴ προδοσία τῆς πίστεως ἀπὸ τοὺς οἰκουμενιστὰς ὀρθοδόξους, μὲ τὴν σύμπραξιν καὶ συγκατάθεσιν τῆς... Ἐκκλησίας του!

Τῆς Ἐκκλησίας του, ἡ ὁποία ὅχι μόνον ἀφήνει ἀπληροφόρητους τοὺς πιστοὺς της διὰ τὴν συντελουμένην προδοσίαν, ἀλλὰ εὐκαιριακῶς καὶ **π ρ ο β ἄ λ λ ε ι** τοὺς πρωταγωνιστὰς αὐτῆς! (Βλ. περιπτώσεις Ἰακώβου Ἀμερικῆς, Μεθοδίου Φούγα κ.λ.π.).

Συμπερασματικῶς θὰ λέγαμε ὅτι διὰ τῆς μελέτης του ἠθέλησε νὰ προτρέψῃ ... πλαγίως τοὺς πιστοὺς νὰ λάβουν τὴν νέαν ταυτότητα, ἀφοῦ οἱ ἀντιδρώντες εἶναι... σχισματοαιρετικοὶ καὶ ἄνευ γνώσεως... Τοῦ εὐχόμεθα ἀνάνηψιν καὶ ἐγρηγόρσιν. «Ἰδοὺ ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὁ γρηγορῶν» (Ἀποκ. 16, 15).

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος: Ἱερομόναχος Θεοδώρητος, Ἀγιορείτης — Τιμὴ τεύχους 25 δρχ.
Διεύθυνσις: Ἱερὰ Μονὴ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ — Τ.Θ. 27. 844 00 — ΠΑΡΟΣ
Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Κορίννης 7, 105 53 - Ἀθήνα — Τηλέφ. 32.16.295